20. Staffan var en stalledräng.

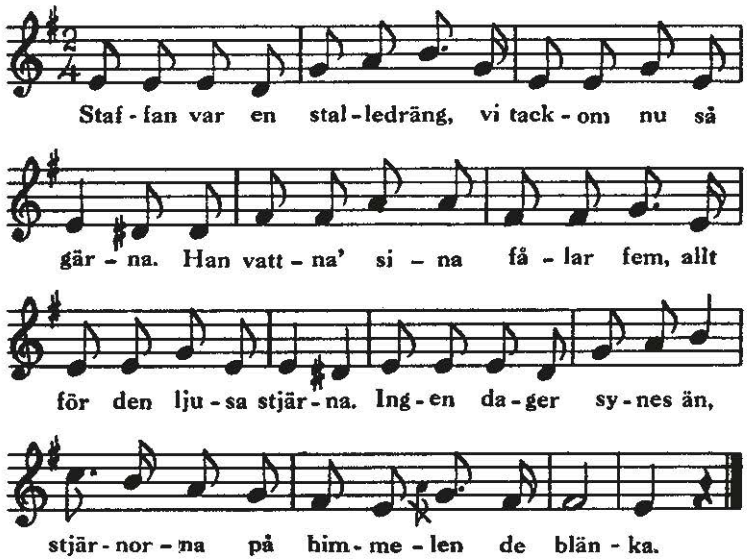

Staffan var en stalledräng,
vi tackom nu så gärna.
Han vattna' sina fålar fem,
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än,
stjärnorna på himmelen
de blänka.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-2225
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Två de voro röda,
vi tackom nu så gärna.
De tjänte väl sin föda,
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager etc.

Två de voro vita,
de va' varandra lika.

Den femte han var apelgrå,
den rider själva Staffan på.

Innan hanen galit har,
Staffan uti stallet var.

Innan solen månd' uppgå,
betsel och guldsadel på.

Staffan rider till källan,
han öser upp vatten med skällan.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-2225
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340